

אני שייך לעם שה' הוא אוקיו

מוסף מכן מעובדן אינן האחרונה

קומונריות, רכזות, גרעיניסטיות ומדריכות יקרות!

"אפשר לחשוב בקלות, שהנה הנה נפלו עלינו השמים, ולקחנו לנו פסק זמן מן המציאות האמיתית, המורכבת, המלאה שסעים ומרחקי שנות אור תרבותיים בין חלקי העם. לקחנו פסק זמן כי הגיע זמן לוחץ ומסוכן, שגרם לנו להתרגש קצת, להתחבק קצת, אבל מחר-מחר כבר תחזור המציאות האמיתית הצינית הנורמלית..."

אלא ש"בדיוק הפוך"... יש רגעים שבהם נבקע לו סדק, ואפילו חלון, ואנו יכולים להביט משתאים, כשכל ישותנו חשה: "הנה האמת!",

עומדים ומצביעים אנו, הנה ראינו!

היו לנו כמה רגעים שיכולנו לראות את המציאות האמיתית! את האהבה האמיתית, את היחד, ההימסרות האמיתית האחד לשני, את השורש המשותף.

הנה ראינו! הבריק ברק!

כן יודעים אנו שמחר נשוב לבריורים הלא-תמיד-קלים, לחיכוכים, לעמל ההתקדמות, לדברים הלא-קלים שהם בסדר, ולא להם שהם ממש לא בסדר...

אבל: אז מה!

את המציאות ראינו! חוינו! חשנו! חובקנו לנו!

ואנו יודעים שאת היחד הזה, לוקח זמן לחשוף.

לא מפחדים מדרך ארוכה. חשנו את הלב הפועם"

תמי ברזילי, מצפה רמון

הדברים מבוססים על אמירתו של הרב אהוד ברזילי זצ"ל

רק שבוע עבר מאז הודפסו החוברות שאמורות ללוות את הנושא של חודש ארגון, וכבר המצב במדינתנו הקטנה השתנה מן הקצה אל הקצה. מילים שנכתבו ימים בודדים לפני פרוץ המלחמה, נראות פתאום רחוקות כל כך.

בחודש ארגון השנה בחרנו להתעסק במהות וביעוד של עם ישראל, בהבנת המשמעות העמוקה של המושג 'אחדות ישראל', על רקע תחושות הקרע והריחוק שהתפשטו בעם בשנה שחלפה.

לא יכולנו לתאר לעצמנו שלא יעברו אלא שבועות עד שנזכה לחוות בצורה הכי חזקה ועוצמתית בנפילת כל המחיצות ובגילוי המרגש של החיבור העמוק בינינו. כמה מהר העם המתוק הזה יכול לשוב באופן הכי טבעי לאמת שמונחת תמיד בעומק הנשמה- החיבור העמוק והנצחי שקושר אותנו יחד.

החודש נעסוק בעוצמה ובכוח של עם ישראל שמתגלה לעינינו דווקא בימים האלה, מתוך רצון לברר ולהעמיק במהות וביעוד של עם ישראל, ומתוך רצון להמשיך את האור הגדול הזה גם לימים של שגרה.

בתקופה שעומדת בפנינו נדרש מאתנו עיסוק קצת אחר בנושא שנכתב בימים של שגרה. הפעולה הבאה נועדה לפתוח את הנושא של החודש, באופן מתאים ומחובר לאירועי השעה.

פעולת פתיחה לחודש ארגון | מלחמת חרבות ברזל

מבוא למדריכה

בחודש ארגון השנה בחרנו להתעסק במהות המיוחדת של עם ישראל. דווקא בתקופה הלא פשוטה הזו, אנחנו נפגשות יותר מאי פעם בעוצמה ובכוח של עם ישראל להתלכד ולפעול יחד. אנחנו זוכות לחוות את העזרה ההדדית, רוח ההתנדבות ומסירות הנפש שמפעמת בלב כולם ללא הבדלים. דווקא עכשיו, אסור לנו לשכוח את התפקיד שלנו. עיני כל העולם נשואות אלינו, וגם האויבים שלנו יודעים היטב (לפעמים יותר מאתנו) על מה אנחנו נלחמים- עם ישראל נושא בפיו בשורה של טוב נצחי, יש לנו אמת גדולה להביא אל העולם כולו.

פתיחה

← נפתח בסבב שבו כל אחת תשתף במשהו שהיא עשתה עבור עם ישראל בשבועות האחרונים. נכון את החניכות לחשוב גם על הדברים היומיומיים הפשוטים- עזרה להורים או לאחים בבית, תפילה בכונה בבוקר, אמירת תהילים וכו'. אפשר להביא נייר רצף ולכתוב יחד את התשובות על הדף.

מה נשתנה העם שלי

← נראה יחד את 'קליפ החסד' (מצורף)
[מה נשתנה העם שלי מכל העמים? קליפ החסד | חרבות ברזל ברגע של חכמה YouTube -](#)

בסיום הסרטון נשאל את החניכות-
 לפי השיר ולפי מה שאנחנו רואות היום בארץ, במה שונה עם ישראל משאר העמים?
 (ניתן להן לענות מה שהן חושבות, כל תשובה נכונה 😊)

← נסביר: האויבים שלנו נלחמים בנו דווקא כי אנחנו עם אחר, מיוחד, כמו כל הדברים שאמרתן. הם יודעים שיש לנו תפקיד להביא את הטוב הזה אל העולם ובהם הם נלחמים.

האחדות הנעלמת

← נקרא יחד את הפסקה של הרב חרל"פ:
 (*או לחלופין את הקטע שמובא בתחילת העמ' הקודם, מדבריו של הרב אהוד ברזילי זצ"ל)

"פזורים הם ישראל ופזורים הם במהלכיהם,
 אבל אם מתעללים בדמם של ישראל - מזדעזעים כל ישראל בכל מקומות מושבותיהם. (..) ואז האחדות הנעלמת יוצאה ממחבואה, וקוראת לאחוד: "לכו ונלכה יחד באור ה'!"
 והזעזוע- היא היא ההקמה לתחיה, והיא היא התחלת החזרה לתשובה המלאה.
גדולה היא השעה, שעת הרת עולם היא זו, אל להקטינה אל להחמיצה!"

← נסכם: דווקא ברגעים הקשים האלה, עם ישראל חוזר לדי אן איי שלו- נזכר מי הוא באמת ומה התפקיד שלו בעולם. כל היוכחים והמחלוקות פחות משמעותיים כשזוכרים שיש לנו פה תפקיד. ועם ישראל יוצא פתאום בקריאה שנובעת מעומק הנשמה: "לכו ונלכה יחד באור ה'"

קטעים מהמלחמה – תוספות לפעולות הקיימות בחוברת

מצורפים קטעים אקטואליים לפי שבוע, מוזמנות להוסיף בעצמכן מהמציאות המתעדכנת כל הזמן!:

שבוע ראשון – ממלכת כהנים וגוי קדוש

השבת הראשונה, נרצה לברכות את רצונך הגדול, את החיים, את כל האנשים, את כל האנשים, את כל האנשים.

← "בנוגע ליהודים", מארק טוויין / מסע תענוגות לארץ הקודש

אם הסטטיסטיקה מדויקת, הרי שהיהודים הם רק אחוז אחד של הגזע האנושי. כוכב קטן מהבהב. הגיוני שכמעט ולא היה צריך לשמוע אודות היהודי – אבל שומעים ותמיד שמעו עליו. הוא זוהר ככוכב לכת בשמיים לא פחות מן המעצמות הגדולות. תרומתו לרשימת הכבוד של אישים בספרות, מדע, אומנות, מוזיקה, כלכלה, רפואה ומדעי הרוח חורגת מכל קנה מידה. הוא ידע להילחם על נפשו, בכל הדורות, גם כאשר ידיו כפותות לאחור. מותר לו להתהדר בכך. המצרים, הבבלים והפרסים קמו בזמנם, עד שאורם דעך ונמוג לחלוטין; בעקבותיהם באו היוונים והרומאים עד שנשתתקו ונעלמו; עמים אחרים זינקו והחזיקו בלפיד הגדול עד שָׁכְבָה, וכיום הם יושבים בחשכה תחת השמש.

היהודי ראה את כולם, ניצח את כולם ועוד איננו מראה סימני התדרדרות, גם לא תופעות של זקנה, לא תשישות ולא אובדן תנופה. ערנותו לא כהתה וחכמתו לא פגה. כל הברואים חדלים פרט ליהודי, כל עוצמה כורעת, רק שלו קיימת ועומדת. מהו סוד חיי הנצח?

(מופיע גם בעמ' 150 בחוברת)

← אני שייך לעם הכי טוב בעולם / הרב ישראל אביטן

אנחנו שייכים לעם הכי טוב בעולם. פשוט וברור. אין לנו מה להתבייש בזה. במלחמה יש טובים ויש רעים ואנחנו הטובים. במלחמה יש אור ויש חושך ואנחנו האור. במלחמה יש מי שאוהב את החיים ונלחם בשביל להוסיף חיים, ויש מפלצות של רוע ואכזריות שבאות לגדוע חיים.

כל יהודי, כל ילד או ילדה, כל איש או אישה, או משפחה לא עלינו שנגדעו חייה אנחנו רואים בה את היושר שלה, את העדינות, את הרכות הזך והזהר מול רוע אכזרי שלא נתפס. זהו, זה מי שאנחנו- טובים. כולנו. סיפורי גבורה שמתפרסמים מידי יום עוד ישכתבו את ההיסטוריה, במסירות נפש שנמצאת רק בעם המיוחד והקדוש שלנו. וכשאנחנו מדברים כאן עם החברה במילואים על הסיפורים הללו, לכולם זה ברור שהם היו פועלים בדיוק באותה דרך. הורים, תינוקות נשים וילדים שהגנו בגופם על ילדיהם שניסו לשמור על החיים שלהם כי הם אוהבים אותם. לוחמים שנלחמו בעוז וגבורה מול מפלצות של רוע אכזריות ואימתניות.

אנחנו מכירים אותם, את הרשעים הללו, פגשנו אותם בעבר שלנו. עוד מהיום הראשון שיצאנו ממצרים קפצו עלינו עמלק, בניו של עשיו ואדום. פגשנו אותם אצל הנאצים ימח שמם ובפרעות קישינב ותרפ"ט ועוד לאורך ההיסטוריה. הם לא עזבו אותנו לרגע. אנחנו מכירים אותם היטב, אבל לרגע התבלבלנו, שכחנו. אבדנו את עצמנו, שכחנו מי אנחנו ומאפייה באנו, איבדנו קצת את הזהות הלאומית שלנו בים של שקר שאפף אותנו.

אך האמת יצאה לאור, אם רק לרגע קט שכחנו - נזכור תמיד מי אנחנו. בני אברהם איש החסד, בני יצחק איש הגבורה ומסירות הנפש ובני יעקב איש תום הזך והיושר. זהו. זה מי שאנחנו. אני שייך לעם הכי טוב בעולם. כולנו. אוצרות של חסד והטוב שאנחנו מקבלים מעם ישראל, השפע העצום שלא יתואר, החיבוק החם והאינסופי שכל עם ישראל שולח לנו - זה לא רק 'הצד הישראלי היפה' שלנו - זה מי שאנחנו. זה הצד הישראלי כולו. אין לנו צד אחר. אנחנו טובים והטוב הזה ינצח !

שבוע שני - הריני מקבל על עצמי לאהוב

לפני לא אבהי, לא חיבאי. אמון הטוב לא פצח הפה, הני אפתהכמה מאי לרואים החוץ

<https://www.youtube.com/shorts/kUXf4Z3kBg?app=desktop>: חסידי יוניץ, חיילים ואזרחים בתל השומר:

https://drive.google.com/file/d/1ODR-JcHtcBzkV0A8MBS_FQzOt3BulcuE/view?usp=sharing: השומר החדש, רגבים ואחים לנשק עוזרים לחקלאים בעוטף:

הכנסת אורחים במירון: חיילים, חרדים וחיבוקים: "הכנסת אורחים מירון" מאכילים מדי יום כ 2000 עד 4000 חיילים. תראו איזה סרטון מרגש. רק ביחד | By | זנחנך דאום Facebook - Hanoch Daum

סרטון שכמוהו לא נראה כמה שנים... חסידי יוניץ חיילים ואזרחים בתל השומר, הכיסופים, האנשים, הגעגועים..... להמשיך קריאה

חודים בקישור להנחיתם הסייע. בתמונה חרדי וברוק וחייל צה"ל. איסון | צילום: נחל חרדי

חרדים פנו לצה"ל: גייסו אותנו, רוצים לתרום

אברכים שלא שירתו בצבא פנו לצה"ל וביקשו לתת את חלקם במלחמה אחרי מתקפת הפתע בעוטף עזה. בצה"ל התלבטו כיצד להגיב - והחליטו לפרסם שאלון שלפיו יוחלט איך ואם לגייס את אותם בחורי ישיבות. חרדי אב לארבעה שמבקש להתגייס: "המצב קשה, וחייבים לשאת בנטל"

אחדות ישראל מסעדות לא כשרות בתל להצטרפות: 053-3000-580 אביב הכשירו היום את המסעדות כדי שיוכלו להכין אוכל לחיילים 🙏
סרגש ❤️

שבוע שלישי - אחדות ולא אחידות

דווקא בעולם לחוויות בצורה חזקה כל כך כמה לאנחנו צמ אחר, ויש לנו תפקיד מלאות, ביום לאחר האחידות נחליך לברר את הדרך ואת הצעות, להפריד. נחליך לצמצם את האמת, לענו, לא נותר עם הייצוג של האם הצה, מתוך אהבה אמון עיזם הכל יפוד'.

התרגלנו לחשוב בשבטים ומגזרים, ופתאום מצאנו את עצמנו בסירה אחת

התברר לי שהגדרות שהקמנו בתוכנו הן מיותרות, מדומיינות ומזיקות, וגם בהן נצטרך לטפל בשש אחרי המלחמה

מאת אילנאי עופרן - ח' במרחשון ה'תשפ"ד (13:49 23/10/2023)

צפוף אצלנו בחפ"ק. כבר כמעט שבועיים אנחנו מדלגים מאירוע לאירוע וממשימה למשימה. בתוך הרכב, עם הציוד והנשקים, בקושי יש מקום לזוז. לכאורה היינו אמורים לריב כל הזמן, שהרי אנחנו שונים כל כך. אנחנו מגיעים ממקומות שונים בארץ - מהצפון ומהדרום, מהמרכז ומי"ש. דתיים וחילונים, ימין ושמאל. בשגרה אנחנו כמעט לא נפגשים. גרים ביישובים נפרדים, שולחים את ילדינו למערכות חינוך נפרדות. גזורים למגזרים, מחולקים למחלקות, מפולגים למפלגות. ולמרות שאנחנו מתווכחים ומתקוטטים לא מעט - מפוליטיקה וענייני היום, ועד מי ישב במושב הלא נוח שבאמצע הספסל האחורי - אנחנו לגמרי ביחד בכל המשימות שלנו. (...)

בשמחת תורה התעוררנו לזוועה שלא ידענו כמותה. יחד עם כל התפיסות שליוו אותנו בשנים האחרונות ושקרטו בבוקר השבת השחורה הזו, קרטו גם לא מעט גדרות ומחסומים. הגבולות נחדרו, היישובים נפרצו. תוך שעות מצאנו את עצמנו בתוך מבול של פורענות, כשכולנו נתונים באותה תיבה. ברשימות ההרוגים המתארכות מצויים דתיים וחילונים, חיילים ואזרחים, ימנים ושמאלנים, בדואים מהפזורה ועובדים זרים מתאילנד. אל המשימות הרבות והקשות זינקו מיד תומכי רפורמה עם כוח קפלן, חרדים מזק"א לצד קיבוצניקים מהשמו"צ. התרגלנו לחשוב בשבטים ומגזרים, ופתאום מצאנו את עצמנו בסירה אחת. (...)

במבט לאחור על השבועות האחרונים, אני יכול לומר בפה מלא שתפיסת הגדרות שלי קרסה והתרסקה. גיליתי שהגדר בינינו ובין רצועת עזה היא לא מה שיציל אותנו. **גיליתי שהוויכוח על הגדרות בכיכר דיזינגוף הוא לא מה שיהרוג אותנו. אך בעיקר התברר לי שהגדרות שהקמנו בתוכנו הן מיותרות, מדומיינות ומזיקות. גם בזה נצטרך לטפל אחרי המלחמה.**

קראו את התגובה המצורפת לכתבה -
 *מה דעתך על התגובה? מסכימות?
 *האם יש אפשרות לא להסכים ובכל זאת לחיות ביחד?
 *האם נמשיך להתווכח לגבי האופי של המדינה גם אחרי המלחמה?
(אפשר לענות ולסכם עם הראיין המצורף של השר בצלאל סמוטריץ')

benny724
 23 אוקטובר, 2023
 אנחנו באמת בסירה אחת?
 אתה תסכים לחתונה אזרחית אחרי המלחמה?
 תסכים להעיק מתל אביב את נרעיני השנאה שבאו לכפות עלינו את דרכך?
 תפסיק לנסות לחנך את הילדים שלנו לפי הערכים שלך?
 תסכים לתחבורה בשבת?

השר בצלאל סמוטריץ' | ערוץ 7 | י"א בחשון תשפ"ד

תחושת הליכידות הנוכחית שלנו היא קריטית - ללוחמים, למפקדים, למשפחות שלהם. היא קריטית לציבור הישראלי, שיועד שאנחנו ביחד, בלי חשבונות פוליטיים, בלי מחלוקות, בהסכמה מאוד ברורה ועם מטרה ברורה. זה קריטי גם מול הקהילה הבינלאומית שאנחנו אומרים לה - 'אי אפשר להכניס סיכה בינינו. אנחנו מלוכדים כולנו ואתם חייבים להיות בצד שלנו כי זה הטובים מול הרעים'. הליכידות קריטית מול האויבים שלנו, שחשבו אולי שימצאו חבורה מפולגת וצבא שלא מתפקד ולוחמים שלא מתגייסים וטייסים שלא באים - ורואים את ההתגייסות של כל הלוחמים, חיל אוויר עובד בתפוסה מלאה, יש ממשלת חירום, **שמים בצד יריבויות, שנאות, חרמות, ברגע אחד'.** (...)

לשאלה האם הוא שותף להערכה שהקרה בעם עודד את חמאס לתקוף את ישראל עונה השר, "ייתכן שזה קיים אבל אין ספק שהשנאה שלהם היתה תמיד קיימת והם נערכו למתקפה זמן רב. אין ספק שכשאנחנו ביחד, אנחנו חזקים, וכשאנחנו רבים, אנחנו חלשים." (...)

סמוטריץ' רחוק מלהיות נאיבי לגבי העתיד. "אני הרי לא חושב שהמחלוקות ייעלמו. הן תמיד היו - וזה בסדר. היהדות בנויה ממחלוקות, כל המשנה והגמרא מלאות במחלוקות, וכך גם מתבררת האמת. המחלוקות ימשיכו להיות נוקבות וחשובות כי הן נוגעות באמת בערכי ליבה ובעצבים חשופים. גם בתוך משפחה יש מחלוקות וזה בסדר. אז דנים בהן ומתחבקים ואוהבים תוך כדי - ומרגישים אחים." (...)

שבוע רביעי - אריאל קדימה ליותר

אז הלא אה אנחנו נחמאים?

הרעץ באמת מתעצב: אה לאוה את עץ ישראל כה פייצוד ופתפקיד לעל עקרוה הלא פ' הלאום. יציאה לעלת מסיאופ להפ נעסוק התפקידנו כתעוצה הלא לחה את עץ ישראל אה פייצוד לעל.

וכשקיוצניק חילוני למהדרין מבארי לא מסכים לפתוח את דלת הממ"ד בפני לוחמי צה"ל מחשש שמדובר בחמאסיקים דוברי עברית, עד שאחד החיילים אומר לו "שמע ישראל, ה' אלוהינו ה' אחד" - אתה מבין את הקשר בין היהדות לישראליות, בין המספר האישי למספר שעל הזרוע.

פרופ' יובל אלבשן (צילום: יואב דודקביץ)

דניאל מורס Daniel Moers
אתמול בשעה 10:02

אנחנו בית הכי חילוני שאפשר לדמיין. אך אתמול לארוחת שיש אמא שלי לראשונה ביקשה שנעשה קידוש. ושנביא כיפות. וזה היה מרגש. ומאחד. ותזכרת חשובה. שבת של שלום על כלנו

יזמה מרגשת: מאות מתנדבים חרדים להכנת אלפי ציציות לשמירה על החיילים

מאות התנדבו ברחבי הארץ לפרויקט ציציות ענק לשמירה על הלוחמים בחזית • אלפי חולצות וגופיות עם ציציות הוכנו לשם מצוה ולזכות הלוחמים במערכה • (חדשות חרדים)

32 | דור הכהן | כינר השנת | כ"ז בתשרי | 12.10.23

אליהו גליל
2h

מארגן אוכל לקבוצת חיילים שנמצאת בעמדה נסגרת. הבעיה: איך לדעת כמה הם בדיוק בלי שהאויב שאולי מאזין יוכל להבין. הפתרון: התורה. אני שואל: שנות נדודי ישראל במדבר חלקי שנים, פחות או יותר? ההוא, החילוני, שבצד השני עונה: השנים שהמתין יעקב לרחל. מי כעמר ישראל. והאוכל? מהבית של אורלי, החמ"ליסטית שלנו, שמגיעה בדיוק לגובה הלב של כולם.

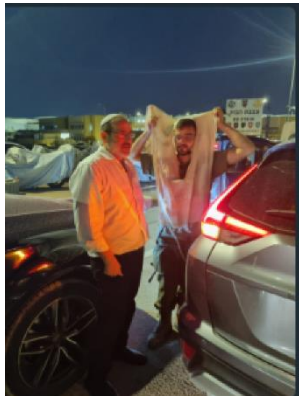
אחרי שבוע וחצי בדרום מודיעים לחיילי מילואים שכמה מהם יכולים לצאת הביתה להפוגה.

כל החיילים מתחילים לריב - כי אף אחד לא רוצה לצאת וכל אחד רוצה שהשני יצא.

בסוף המפקד (לא דתי) מגיע ומצביע על חייל אחד (שהוא רב וראש כולל) ואומר: 'הוא יוצא, יש לו בית מדרש וזה הדבר הכי חשוב עכשיו!'

כל החיילים מסכימים שהוא צריך לצאת. ועמך כולם צדיקים!

18:29

הלכתי לחלק אוכל לחיילים ופתאום ניגש אלי חייל ללא כיפה ואומר לי אני לא רוצה אוכל אני רוצה ציצית ושואל יש לך ציצית אמרתי לו שיש לי רק את הציצית שלי נתתי לו אותה והוא ביקש להצטלם איתי ואז הוא אמר לי את המשפט הבא.בוא נצטלם וכשאחזור מהלחימה נצטלם שוב עם הציצית שמרמה עלי.עם ישראל חי

13.04

"ואנכי בא אלייך בשם השם צבאות אלוהי מערכות ישראל" (שמואל)

ינין מגל - Yinon Magal
7 יולי

מתחזקים

חילדים קצת פחדו אז בעלי (האתאיסט) מסביר להם במשך שעה שהחיילים שומרים עלינו וגם כיפת ברזל ושנחנו גיבורים. בסוף השיחה הוא שואל את בן 5 "מי שומר עלינו?" הילד: "אלוהים"

👉👉👉